

Indflydelse paa den saglige Stilling til et saadant Lovforslag. Hvis det virkelig er nødvendigt — jeg vil ikke sige for gamle Danmark, men dog for Bornholm — at holde Øvelser alle 3 Gange, og hvis man maa forudsætte, at det er ude med Bornholm i en ikke fjern eller dog i en overskuelig Fremtid, dersom den ene Øvelse bortfaldt, blev Stillingen jo en anden, end dersom det maatte siges at være af ret uvæsentlig Betydning, om Øvelsen opretholdtes eller ikke.

Det kan ikke nægtes, at den Omstændighed, at den Øvelse, der skulde have været holdt i Aar, udskydes til næste Aar, kan være til adskillig Gene for dem, der skulle indkaldes næste Aar i Stedet for i Aar. Hvilken Gene en saadan Udskydelse kan være for de Herrer Officerer paa Bornholm, skal jeg ikke udtale mig om, de slippe vel nok nogenlunde over det, men det Mandskab, der havde indrettet sig paa, at i Aar skulde de møde 14 Dage til Øvelse ved Væbningen, men næste Aar skulde de være fri for at møde disse 14 Dage? Ja, det kan ikke nægtes, at det er ikke behageligt for Mandskabet, naar Øvelsen bliver udsat fra i Aar til næste Aar. Og det gælder ikke mindst den Del af Mandskabet, som, naar de havde været inde til Øvelse i Aar, vare færdige med deres Øvelser i Bornholms Væbning, den Del af Mandskabet, som til næste Aar vil kunne sige: Nu ere vi komne ud over de 8 første Værnepligtsaar, og som derfor, hvis de vare blevne indkaldte til Øvelse i Aar, havde været fri næste Aar. Det er heller ikke behageligt for dem, at de nu til næste Aar, uanset Bestemmelsen i Hærloven om, at naar de have staaet de første 8 Aar i Væbningen, ville de være fri for Indkaldelse herefter, alligevel skulle indkaldes. Det er altsaa til nogen Gene for Mandskabet.

Jeg hørte det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Ingvard Jensen) med Hensyn til den økonomiske Side af Sagen udtale, at Pengene ere jo bevilgede. Ja, det er rigtigt nok, men maa jeg gøre opmærksom paa, at de ere heldigvis ikke brugte, og det er maaske en formildende Omstændighed. De ville altsaa kunne spares. Her er et Forhold af den Art, at vi kunne sige: Der kan spares nogle Penge i Aar til denne Øvelse ved Bornholms Væbning, og jeg synes, det ikke stemmer rigtig med de Spareteorier, vi ellers allesammen ere inde paa, at man siger: Ja, men lad os nu skynde os at faa vedtaget en Lov, hvorefter vi kunne bruge disse Penge hurtigst muligt! Det er jo det, der vil ske i Tilfælde af, at dette Lovforslag bliver vedtaget. Jeg mener derfor, at det eneste rigtige, der er at gøre,

er at vedtage § 1 og § 4 og stryge de to andre Paragraffer. Jeg kan ikke gaa med til at stemme for disse to andre Paragraffer, ifølge hvilke den Øvelse, der ikke blev afholdt i Aar, skal udsættes til næste Aar, naar man ikke kan overbevise mig om, at det vil være til meget stor Skade for Bornholms Væbning og de Opgaver, den kan have at løse, hvis denne Øvelse ikke bliver afholdt til næste Aar i Stedet for i Aar. Der kan spares Penge, man kan undgaa at genere Mandskabet, og kan man ikke opnaa noget af Betydning ved at holde Øvelse, forekommer det mig rigtigst at lade Øvelserne bortfalde for i Aar og lade være at tage Øvelser næste Aar i Stedet.

Hammerich: Jeg maa i Modsætning til de to ærede sidste Talere slutte mig til det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Ingvard Jensen) og anbefale, at Lovforslaget vedtages uforandret. Der er jo Enighed om, at den første Paragraf kunne vi alle stemme for; den Enighed giver jeg nu ikke meget for, thi den betyder ikke andet, end at Folketinget eller Rigsdagen nu godkender, hvad Administrationen af Hensyn til den Epidem, der var ovre paa Bornholm, allerede har foretaget. At indkalde Mandskabet i Aar er faktisk udelukket. Det er blot det Skridt, der er foretaget af Krigsministeriet, der godkendes. Men jeg maa, i Modsætning til de to ærede Talere, ogsaa anbefale at stemme for de to næste Paragraffer. Jeg har det Indtryk, at de Øvelser, der var Tale om i Aar, vilde kunne faa en ret afgørende Betydning for, hvorledes man vil kunne tænke sig et Forsvar for Bornholm, og jeg vil antage, at en lignende Form ville de faa i det kommende Aar. Overhovedet kan jeg ikke slutte mig til hele den Betragtning, som ligger til Grund for de ærede Medlemmers Stilling, at man stod sig bedst ved at følge Sparekommissionen og ophæve Bornholms Væbning. Der er ingen Tvivl om, at Sparekommissionens Stilling er motiveret med, at hvis en Stormagt havde Interesse i at besætte Bornholm, vilde Bornholmerne ikke kunne hindre det. Det er en Sandhed, og ligesaa sikkert er det, at har vedkommende Stormagt Interesse deri, vil den forsøge derpaa, enten vi forsvare eller ikke forsvare Bornholm. Kun have vi da efter min Mening en Forpligtelse til at levere et Forsvar og gøre det saa alvorligt, som vi evne det, baade for derved at værne vor Neutralitet i det Maal, som det kan forlanges, og tillige for at det kan blive slaaet fast, at Bornholmerne nu som forhen have for Alvor villet som gode